

ketingsdebat til at diskutere, om man skal have bestemte maveøvelser på et plejehjem, og det synes jeg for mit vedkommende er noget på kanten af, hvad jeg synes er interessant at diskutere.

Så vil jeg sige til hr. Frank Dahlgaard, som gjorde meget ud af i sit indlæg at tale om hr. Frank Dahlgaards erfaringer ud fra virkeligheden, at det er jeg enig i. Det er en vigtig inspirationskilde for folketingsmedlemmer at bevæge sig ude.

Men jeg synes, at hr. Frank Dahlgaard må have bevæget sig meget selektivt rundt, hvis han ikke ved at tale med hjemmesygeplejersker, hjemmehjælpere, plejehjemsfolk har fået det indtryk, at de desperat råber på flere hænder. Jeg synes også, hr. Frank Dahlgaard må have bevæget sig meget selektivt rundt, hvis han ikke har hørt de gamle, der siger: Hvor er vi glade for vores hjemmehjælper; vores problem er, at hun forsvinder for hurtigt og ikke når at gøre de ting, hun gerne vil. Det kan da ikke løses uden ressourcer, medmindre man kan trylle.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Dansk Folkeparti anklager ikke de ansatte. Vi ved, de gør et godt og stort stykke arbejde. Jeg synes godt, at man her kan fortælle, hvad man oplever, når man kommer ud og besøger nogle plejehjem, for det er også det, det handler om i dag. Og det var faktisk ret chokerende i hvert tilfælde for mig at se og høre, hvorledes nogle af vores ældre bliver behandlet.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Jamen det skal ikke lykkes hr. Villy Søvnald at gøre det her til et spørgsmål om, at der nu skal øses flere penge ud på flere offentligt ansatte, når selve diskussionen drejer sig om, at med de givne ressourcer kan vi få meget mere for det.

Og ude i virkeligheden er der faktisk nogle, som der jo også er skrevet om i bemærkningerne til forslaget, som siger tingene. En engageret plejehjemsleder på plejehjemmet Lotte i København siger: »Den evindelige snak om penge, ressourcer og tid er bare en undskyldning for ikke at gøre tingene ordentligt.« Eller, som der af kultursociologen Christine Swane er udtalt et andet sted i bemærkningerne til forslaget:

»Økonomi spiller naturligvis en rolle. Men der er så mange ting, der kan forbedres gennem holdningsændringer.« Og altså ved at gøre noget

mere, og uden at man slider sig selv op. Sådan er det jo.

Kurt Christiansen (DF):

Det forslag her burde jo være en selvfølge, men det er det åbenbart ikke, kan jeg høre. Inden debatten her er omme, forventer jeg at få noget at vide om et øget opsyn/tilsyn og om, hvorvidt det skal være anmeldt eller uanmeldt, for jeg har rent faktisk spurgt ministeren om det, men det kommer nok lidt senere. Et øget opsyn med plejehjemmene er en god idé, når bare ikke det bliver unødigt overdrevet.

Og så er der en lille krølle på. Ordet opsyn er for mig et negativt ladet ord, og Dansk Folkeparti vil gerne opfordre til, at man i stedet bruger ordet kvalitetskontrol. I bund og grund er det det samme, men altså kvalitetskontrol. Det er vigtigt, at plejepersonalet ser det her beslutningsforslag som en hjælp i deres daglige arbejde, og ikke som om de bliver mistænkeliggjort.

Plejepersonalet skal stadig væk have mulighed for at koble fra i dertil indrettede personalestuer. Det, der skal gøres, er, at tiden, som bliver brugt i personalestuerne, skal reduceres, således at effektiviteten på de plejehjem, som i dag ikke fungerer optimalt, øges. Dermed ikke være sagt, at personalet absolut skal tilbringe pauserne på personalestuerne. De kan jo udmærket sidde og drikke kaffe sammen med de ældre.

Dansk Folkeparti er af den overbevisning, at den uddannelse, vore professionelle plejere har, er en af verdens bedste. Set i lyset af det er det dobbelt ærgerligt, at omsorgen for vore ældre ikke fungerer optimalt på nogle af vore plejehjem. Og som fru Birthe Skaarup har været inde på, så behøver det jo ikke nødvendigvis at være uddannede plejere. Jeg er nødt til at sige det igen, for jeg er fuldstændig enig: Man skal bare have hjertet på rette sted.

Der er nogle af vore plejehjem, der kører som rene samlebåndsfabrikker, hvor alt kører efter en klokkestreng. Beboerne skal have mere indflydelse på deres hverdag, og så skal de behandles som individuelle mennesker. Lad mig her fremhæve Rise Plejehjem i Sønderjylland. Det er et mønsterhjem, hvor beboerne bliver taget med til f.eks. ridning og svømning. De beboere, som ikke kan deltage i de aktiviteter, tager man med ud alligevel, sådan at de kan hygge sig og se på.

Ydermere finder Dansk Folkeparti det urimeligt, at på nogle plejehjem har den ældre